

Hayretim Ne Vakit Dineceksinem Gülecek

– Yazan Adam · 10 Haziran 2011

Aşk, kalbi latifliği bekler
Ruh sessizce refakat eder, verdiği söz üzere edebiyle nazar eyler
Kal, hale dönüşmedikçe, nefes müddetini hesağ etmeyince, hicran ne söyler
Hüzün gönül payesinde, iradem zafiyetler içinde, aklım hakka erişmeyince ah eder

Yarab, ne söylesem az gelir
Bahşettiğin nimetler, emanet ettiğin tahkikke ki gerçekler hasret çeker
İhlas ve ihsan üzere, zan ve şüphelerden arınmayınca, nevsim ruhumu ihata eder
Gam kabahatsizdir, çile bizzat davet ettiğim kederdir peki söyle istikametim nedir

Ahvalim niye hazan iledir
Tefekkür etsem, bin hüzün ile aşkın demiyle feyizlensem, yük mü geririr
Aklıma geleni söylemem, düşünmeden nefeslenmeyi öncelemem niye elem verir
Ruhumu fırkatine erdirecek hangi ve ehliyetli eşiktir, nefsi lekelerim niye ağır gelir

Umut etmek ve fakat
Ehliyetten ve mükellifiyetten hadsizce azade olmamı mı gerektiriyor
Bahaneler hiç dinmiyor, avuntular neden irademe geçit veriyor, aklım mı ermiyor
Neden zafiyetlerim hala esaret içinde kalmamı önceliyor, kul olmak zor mu geliyor

Ruhuma aşkın vedini ver
Kalbimi inşirahın lahzasında manalaşmasını halime an be an göster
Hadsiz ve futursuzluğuma ne olur vesileler kıl ve bedbin ve bizarlığımı kaldır
İdrak, ruhumdan tebarüz ediyor, kalbim neden çilenin rahmet ilgasında zorlanıyor

Ömür yumağım ah ediyor
Ne vakit el acsam, ruhumun sahibi olarak kapına yüz sürsem yaşlar gelir
Acizliğim ve kanaatsizliğim ve hatta hadsizliğim cefamı tazeler ve de günceller
Sahibimsin, zafiyet içinde olduğumu bilensin, kalbime takat ve irademe azim ver

Mustafa CİLASUN